

[Poul Nødgaard]

form for viden om, hvad der foregår i danske virksomheder, og hvilket stort arbejde danske virksomhedsledere gør for at udøve et stort demokrati på den enkelte virksomhed.

Som også den konservative ordfører var inde på, blev der faktisk også fremsat nogle nedsettende bemærkninger om de få tusinde virksomhedsledere osv. Er hr. Holger K. Nielsen ikke klar over, at netop disse virksomhedsledere har sat et dynamisk samfund i gang, som vi alle nyder godt af, også hr. Holger K. Nielsen?

Jeg vil også godt spørge hr. Holger K. Nielsen, om det, som denne debat drejer sig om, er at fratage virksomhedslederne retten til at lede og fordele arbejdet. Det synes jeg kunne være meget spændende at få sat helt på plads så tidligt i debatten som nu.

Jeg ved godt, hvad hr. Holger K. Nielsen er blevet enormt inspireret af. Det er den førnævnte DSU-pjece, som danner grundlag for debatten her i dag, og som jeg skal vende tilbage til senere. Jeg håber, statsministeren og Socialdemokratiets ordfører vil kommentere den pjeces og det, den indeholder, så jeg dermed kan få at vide, om Socialdemokratiet og regeringen dækker mange af de vidtløftige ting, der står i den omtalte pjeces.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til det sidste kan jeg sige, at det ikke er DSU-pjecen, der har inspireret os. Hr. Poul Nødgaard burde dog vide, at vi har været interesserede i debatten om økonomisk demokrati og arbejdspladsdemokrati igennem mange, mange år, og det er faktisk en diskussion, som vi har forberedt for flere måneder siden, før den omtalte pjeces fra DSU kom.

Men jeg synes, det er en interessant pjeces. Jeg er ikke enig i alt det, der står i pjecen, men den er interessant. Det kan vi måske vende tilbage til på et senere tidspunkt i debatten.

Så siger hr. Frank Jensen, at det er en baghjuldebate, og nævner 1979. Åh, nu igen! Nu vil Socialdemokratiet bruge 1979 igen – ikke sandt? – for at vise, at for 15 år siden havde SF muligheden for ditten og datten, og at dengang kunne SF ikke noget som helst, da det kom til stykket.

Hvorfor ikke i stedet nævne 1986, hvor det faktisk lykkedes for Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF at blive enige om en fæl-

les beretning om overskudsdeling? Hvorfor ikke tage det som udgangspunkt i stedet og ligesom se fremad og se på, hvad er der af muligheder i de næste år? Det er det, vi lægger op til her.

Og er det ikke også lidt for fattigt, trods alt, at reducere spørgsmålet om økonomisk demokrati til et spørgsmål om, hvorvidt ATP og LD får muligheder for at investere noget mere i erhvervslivet? Er der ikke nogle flere facetter?

Det var der i hvert fald tidligere i Socialdemokratiet, og det er jo derfor, vi godt vil have denne debat. Som statsministeren så rigtigt sagde i sin udmærkede tale, hænger dette her jo også sammen med, hvordan arbejdspladserne fungerer demokratisk, og det er det, vi også godt vil have med i debatten.

Så siger fru Anne Birgitte Lundholt: Hvad med alle aktionærerne? De har jo indflydelse. Dertil vil jeg sige: Jeg har selv en lille aktie i Topsikring, som blev mig påtvunget for få år siden, og jeg kan garantere for, at jeg ikke har spor indflydelse på noget som helst i den forbindelse. Og man ved jo godt hos De Konservative, at den indflydelse, aktionærerne har, er rent formel. Reelt bliver beslutningerne jo truffet af ganske, ganske få virksomhedsledere. Og dér er det så, vi siger, at det er disse få virksomhedsledere, der i høj grad kommer til at påvirke, hvordan en række mennesker konkret kommer til at leve, og dér mener vi så, at der er grundlag for, at demokratiet også kommer ind på det område.

Poul Nielson (S):

Jeg vil også hilse debatten velkommen. Det er jo permanente temaer, der er taget op. Hr. Holger K. Nielsen fremhævede Socialdemokratiets historiske indsats i sagen om demokratisering af økonomien. Det er lidt svært at returnere komplimenten. Vi Socialdemokrater glemmer aldrig de historiske skæbnestunder for denne sag, hvor SF meldte pas.

Men det ændrer ikke noget ved, at uanset om SF er parat eller ej, så er selve det at klø på med debatten værdifuldt – også fordi beslutninger om disse sager i et demokrati som det danske nødvendigvis skal træffes efter brede debatter.

Vi ser ikke i dag noget umiddelbart behov for nye beslutninger. De lovinitiativer, der er i gang med hensyn til placeringsreglerne for